

til at staa ganske alene, og jeg havde ikke nogen særlig Lyst til at indtage en Særstilling; dertil syntes jeg ikke Spørgsmaalet var vigtigt nok. Derfor har jeg givet Forslaget min Tilslutning, men uden stor Interesse. Det, Foreningen til Kaninavlens Fremme tilstræber, er at faa Kaninavlens udbredt. Man gør stærkt gældende, at det kan blive en særdeles betydningsfuld Indtægtskilde, navnlig for Smaaakaarsfolk paa Landet. Efter det Kendskab, jeg har til denne Sag, efter Forsøg, der er gjorte paa min Egn, er der vel enkelte smaa Landbrugere, som gennem en rationel Kaninavl er i Stand til at skabe sig en særdeles betydelig Biindtægt; men for de allerfleste af dem, der forsøger, bliver det en Fiasko, og de enkelte, der virkelig forstaar at gribe Sagen rigtigt an, vil udmærket kunne drive Kaninavl med Fordel, uden at Staten behøver at give Tilskud.

Pinholt: Jeg vil gerne sige et Par Ord om Samraadet under Nr. 6 angaaende Skovarbejdernes Lønnings- og Arbejdsforhold. Jeg har lagt Mærke til, at saa at sige ved hver eneste Finanslovbehandling her i Tinget er Skovarbejdernes Lønforhold fremme, og det har forbavset mig noget. Jeg har ikke kunnet forstaa at det skulde være nødvendigt bestandig at tale om dette Forhold; jeg synes, der maatte kunne findes en praktisk Afslutning. Nu tror jeg ganske vist, at det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), som talte om dette Forhold, har nogen Ret i, at vort Forstvæsen er noget af det mest forbenede, der findes i dansk Administration. Jeg tror ikke let, man finder nogen Institution, der er saa bureaukratisk og saa lidt tilgængelig for moderne Paavirkning som det danske Skovvæsen. Det kunde maaske have sin Aarsag deri, som det ogsaa blev sagt af det ærede Medlem, at Skovriderne er ret enevældige, ja, maaske helt enevældige med Hensyn til Fastsættelsen af Arbejdsprisen. Jeg tror, det vilde være praktisk, om Landbrugsministeren vilde optage den Tanke, at Arbejdsprisen fastsættes efter Samraad mellem Skovfogeden og Skovrideren, thi det er dog Skovfogeden, der har det praktiske Begreb om, hvordan Arbejdet skal udføres, hvad det kræver af Kræfter, og hvad man skal have for det, medens Skovrideren er Teoretiker.

Med Hensyn til det ærede Medlems Ønske om, at der skulde ske Udbetaling ugevis og ikke som nu hver 14de Dag, tror jeg, man maa indrømme, at skulde

der ske en regnskabsmæssig Udbetaling hver Uge, vilde det forøge Arbejdet meget betydeligt, maaske fordoble det. Saa skulde der foretages dobbelt saa mange Opmaalinger, dobbelt saa mange Beregninger og Regnskabsudskrivninger o. s. v. Men man kunde komme frem ad en anden Vej, saaledes som vi gør i den Etat, hvor jeg er. Der giver vi ganske simpelt Arbejderne Forskud. De vedkommende Distriktsbestyrere har saa mange Penge, at de kan give Forskud til Arbejderne, som saa senere bliver udlignet, naar man kommer til den endelige Opgørelse hver 14de Dag eller hver Maaned. En saadan Ordning vilde man sikkert ogsaa kunne træffe indenfor Forstvæsenet. Jeg vil derfor henstille, at disse Tanker bliver taget op, dels at man udruster Distriktsbestyrerne med saadanne Midler, at de kan udbetale Forskud til Arbejderne, og dels at Arbejdspriserne fastsættes ved en Samvirken mellem Skovrider og Skovfoged.

Hvad angaar Kaninerne paa Fanø, er det sikkert nok, at Kaninplagen paa Øen er stor, og det vil sikkert blive endnu meget værre baade for Landbruget og for Plantagerne, saa jeg tror, hvis Landbrugsministeren kunde overvinde de svenske Vanskeligheder, var det heldigt, om vi kunde faa indført Fritter, der kunde efterstræbe Kaninerne og bide dem ihjel; Plagen kan antagelig ikke bekæmpes paa anden Maade.

De 1500 Kr. til Kaninavlens Fremme — samtidig med, at der udfoldes Bestræbelser for at udrydde Kaniner — skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men jeg vil blot nævne et tilsvarende Eksempel. Som bekendt er der anvendt store Midler til Indkøb af Hedearealer til Beplantning, og det har vi alle været glade ved, men jeg ved ogsaa, at da vi senere kom til en Landbrugsminister og bad ham give Penge til Indkøb af Hedearealer, som ikke maatte beplantes, sagde han: „Det forstaar jeg ikke rigtig; man vil have, at jeg skal give Tilskud baade til Indkøb af Arealer, der skal beplantes, og til Indkøb af Arealer, der ikke skal beplantes; det overstiger min Forstand, derfor kan jeg kun gaa med til en af Delene“. Det gik saaledes, at man efterhaanden fik baade Tilskud til Beplantningen og Tilskud til Indkøb af Arealer, der ikke blev beplantet, hvilket var rigtigt, da man ønskede at bevare et typisk Hedeareal til Eftertiden. Jeg skal ikke sige, om der her er et lignende Forhold til Stede, som berettiger til baade at give Tilskud til Kaninernes Udryddelse og til deres Opretholdelse.